

μεν, τὰς εἰκόνας σου καὶ τὰ πάντα καὶ ἐξεκίνησα διὰ νὰ σοὶ φέρω τὰ χρήματα.

Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς φυλάττῃ τὸ τέκνον μας.

Μόλις ἡ Δυβέκη ἐτελείωσε τὴν ὁμιλίαν αὐτῆς καὶ ἠκούσθη μέγας θόρυβος φωνῶν, κραυγῶν καὶ βλασφημιῶν. Ἦτο τὸ ἐξω-γισμένον πλῆθος, τὸ ὁποῖον ἔτι ἀπαξ ἐξ-ῆριζε τὴν ἐκπτωτον Μεγαλειότητα. Ὁ Μάας ἔτρεξε πρὸς τὴν βασιλίσσαν.

— Μεγαλειοτάτη, εἶπεν αὐτῇ, πρέπει νὰ φύγετε. Σὰς περιμένει ἄστυον ἐν Σκιλό· αὐτὸς ὁ θόρυβος θὰ διευκολύνῃ τὴν δρα-πέτευσίν σας.

— Ἀλλά, πῶς νὰ ἐξέλθω, πῶς νὰ δια-βῶ αὐτὸν τὸν φρκαγμὸν; ἠρώτησεν ἡ βα-σίλισσα.

— Φορέσατε τὰ ἐνδύματα τῆς συζύγου μου. Οὔτε οἱ πολιορκούμενοι οὔτε οἱ πολιορκοῦντες ἀσχολοῦνται περὶ τῶν κινή-ματων τοῦ λαοῦ. Εἰς πιστὸς ὑπηρέτης, συνοδεύσας τὴν Δυβέκην, θὰ σὰς ὁδηγήσῃ καὶ θὰ σὰς προστατεύσῃ. Καθ' ὃν χρόνον ἐγὼ θὰ ὁμιλῶ πρὸς τοὺς τοὺς τρελλοὺς, ὑμεῖς θ' ἀφίχθητε εἰς Σκιλλό.

— Ἀλλὰ σεῖς καὶ ἡ σύζυγός σας;

— Δὲν θὰ μᾶς βλάψουν.

— Φύγετε, κυρία, εἶπεν ἡ Δυβέκη, καὶ μὴ φοβεῖσθε δι' ἡμᾶς. Θὰ σὰς ζητήσω μόνον μίαν χάριν, νὰ παραλάβετε τὸ τέ-κνον μου.

— Διατρέχετε λοιπὸν κίνδυνον; ἀνέκρα-ξεν ἡ βασιλίσσα. Ὅχι, δὲν δύναμαι ν' ἀ-γοράσω τὴν ζωὴν μου μετ' κίνδυνον τῆς ζωῆς τῶν ἄλλων!

— Πιστεύετε λοιπὸν ὅτι θὰ διεκινδύ-νευον τὴν ζωὴν τῆς γυναικὸς μου; εἶπεν ὁ Μάας. Ὡ! μὴ χάνετε καιρὸν. Καταδε-χθῆτε, Μεγαλειοτάτη, ν' ἀκολουθήσῃτε τὴν συμβουλὴν μου, καὶ πιστεύσατε ὅτι τὰ πάντα θὰ εὐδοθοῦν.

Ἡ βασιλίσσα ὑπεχώρησεν. Ἡ Δυβέκη ἀντήλλαξε τὰ ἐνδύματα αὐτῆς μετ' ἰδι-κά της καὶ μετὰ τινος στιγμῆς ἡ Ἐρριέτ-τα τῆς Ἀγγλίας ἀνεχώρη ἐκ Λούβρου. Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ὁ Μάας ὠμίλει πρὸς τὸν ὄχλον, καὶ ἀφοῦ ἐσταμάτησεν αὐτὸν ὅσον οἶόν τε πλειότερον ἤνοιξε τὰς θύρας τῶν ἀνακτόρων.

Τὸ πλῆθος ἐκβάλλον θριαμβευτικὰς κραυγὰς καὶ ἀπαγγέλλον παντοειδεῖς ἀ-πειλάς, ὤρμησεν εἰς τὰ δωματία, τὰ κα-τεχόμενα ὑπὸ τῆς βασιλίσσης Ἐρριέττας.

Ἐκεῖ εὗρον γυναῖκα φοροῦσαν πένθιμα. Ἦρπασαν αὐτὴν κτηνωδῶς καὶ ἠτοιμά-ζοντο νὰ τὴν σύρουν, ὅταν ὁ Μάας πρ-ρενετέθη.

— Λοιπὸν, φίλοι μου, τί ἐπραξεν ἡ σύ-ζυγός μου καὶ φέρεσθε πρὸς αὐτὴν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον; Τὴν ἐκλαμβάνετε βέ-βαια διὰ τὴν βασιλίσσαν τῆς Ἀγγλίας; Αὐτὴ ἡ εὐγενὴς κυρία δὲν εἶνε πλέον ἐδῶ. Προειδοποιήθησα περὶ τῆς ἐπισκέψεώς σας μετέβη νὰ ζητήσῃ τὴν προστασίαν τοῦ κοινοβουλίου.

— Ψεῦδος, μᾶς ἀπατοῦν, αὐτὴ εἶνε, ἄς ἐκδικηθῶμεν!

Αὕτη ἡ ἀπάντησις ἐδόθη πρὸς τὸν Μάας.

— Ἡ σύζυγός μου ἐφθασε πρὸ μικροῦ

ἐκ Βελγικῆς, ἐπανελάθεν ὁ ζωγράφος, δὲν σὰς ἐννοεῖ.

— Μὰς ἀπατάτε, ἀνέκραξαν, εἰσθε καὶ οἱ δύο Ἀγγλοὶ, ἄνθρωποι τῆς βασιλίσ-σης. Θέλομεν νὰ μᾶς τὴν παραδόσουν.

— Ἄν ἀμφιβάλλετε περὶ τῶν λόγων μου, εἶπεν ὁ Μάας, ὁδηγήσατέ με εἰς τὸ κοινοβούλιον καὶ θὰ πεισθῇτε ὅτι εἴμεθα καὶ οἱ δύο ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Βρα-βάντης.

Ἡ ἀταραξία τοῦ ζωγράφου ἐπηρεάσε τὸ πλῆθος. Ἀπεσύρθησαν καὶ διηυθύνθη-σαν εἰς τὸ κοινοβούλιον, ἐλπίζοντες νὰ παραδοθῇ πρὸς αὐτοὺς ἐκείνη, ἣν ἤθελον νὰ καταστήσωσι θυμὰ των.

Ὁ Μάας καὶ ἡ σύζυγός αὐτοῦ διέφυγον ἀμέσως καὶ μετέβησαν παρὰ τῇ βασιλίσσῃ.

Ὅταν ἡ Ἐρριέττα τῆς Ἀγγλίας ἴδρυσεν τὴν μονὴν τῆς Visitation ἐν Σκιλό καὶ ἡ εἰρήνη ἀποκατέστη ἐν Γαλλίᾳ, ὁ Μάας, ἡ σύζυγός του καὶ τὸ τέκνον τῶν ἐπανηλ-θον εἰς Ἀμβέρσην, ἐνθα ὁ καλλιτέχνης ἀ-πέκτησε ταχέως περιουσίαν ἴσην ἐκείνης ἣν ἐθυσίασεν ὑπὲρ τῆς χήρας τοῦ εὐε-ρέτου αὐτοῦ.

I. A. B.

ΕΝ ΤΩΙ ΥΠΕΡΩΩΙ

[Διήγημα ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ, μετάφρασις Π. Α. Βιλβή].

Ὁ Μάριος ἐκάθητο ἐκεῖ, εἰς τὸ ὑπε-ρῶν, καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἐκατὸν κεφαλαί, χί-λιοι βραχίονες περιστρέφοντο φρενητω-δῶς ἐν συγχύσει καὶ θορύβῳ, πταγῶδη δὲ χειροκροτήματα, συνεχῇ καὶ παρτε-ταμένα, ποικίλλοντα κατὰ τὸν χρόνον καὶ τὸν τόνον, καὶ πρὸς δαιμονίαν ὁμιά-ζοντα συνυλῖαν, ἐκούραζον τὰ ἀκουστικά του τύμπανα. Αὐτὸς ἐν τούτοις, ὡχρὸς, ἡλλοιωμένος, στενοχωρούμενος καὶ φρι-κωδῶς πιεζόμενος ὑπὸ πλῆθους ὄντων, ἐν παραζάλῃ καὶ παραφορᾷ διατελούντων, ἔ-μενεν ἐκεῖ ἐν καταστάσει ἐντελοῦς ἀπολι-θώσεως, ἔχων προσηλωμένους τοὺς ὀφθαλ-μοὺς ἐπὶ τινος θεωρείου, ἐν τῷ ὀπίῳ ὁ ἀστὴρ τῆς ὑπάρξεώς του ἐξήστραπτε λαμ-πρὸς ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ ὠραιότητι καὶ τῇ μαγεσίᾳ.

Αὐτός, ὁ ἐπίζηλον κατέχων θέσιν με-ταξὺ τῶν διακρινόμενων ἐπὶ ὠραιότητι καὶ λοιποῖς προτερήμασιν, ἀλλὰ πάντοτε ὑπὸ τῆς ἀγνώμονος τύχης ἐν πενίᾳ ἀνα-τραφεὶς καὶ μὴδέποτε αἰσθανθεὶς βαρὺ τὸ βαλάντιόν του, ἠναγκάζετο κατὰ τὴν ἐ-σπέραν ἐκείνην, τὴν μόνην ἐσπέραν καθ' ἣν τῷ ἐδίδετο ἡ εὐκαιρία νὰ μεταβῇ εἰς τὸ θέατρον, νὰ λάβῃ θέσιν ἐν τῷ ὑπερῳ. Καὶ περιστέλλετο, σμικρυνόμενος ἐπὶ τοῦ καθίσματός του, προσπαθῶν νὰ φανῇται ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτερον μέρος τῆς μικρᾶς καὶ ὠραίας ξανθῆς κεφαλῆς του, ἵνα μὴ τὸν ἴδῃ Ἐκείνη καὶ ἵνα μὴ τὸν χλευάσωσιν οἱ ἐπὶ τῶν ἐδρῶν τῆς πλατείας ὑπερηφάνως καθήμενοι ἀλαζόνες νεανίαι.

Τὸ περικρινομένον δρᾶμα ἦτο συγχινη-τικόν, τραγικώτατον. Ἡ ἀνυπομονησία τοῦ κοινῷ ὅπως ἴδῃ τὴν λύσιν καὶ ὁ πό-θος αὐτοῦ ὅπως ταχεῖα ἐπέλθῃ ἡ τιμωρία

τοῦ κακούργου, τοῦ δηλητηριάσαντος τὸν Πειρατὴν, ἐφάνετο ἐξωγραφισμένος εἰς τὰ πρόσωπα πάντων, ὡχρὰ καὶ ἡλλοιωμένα ἐκ τῆς συγκινήσεως. Μόνος ὁ Μάριος ἔμενε ψυχρὸς, ἀπαθὴς καὶ κατηφὴς ἐν τῇ θέσει του· τὰ βλέμματά του ἀορίστως καὶ ἡλι-θίως περιεπλανῶντο εἰς τὸ κενόν. Ἐβλεπε τὰ ἀντικείμενα διὰ μέσου ἐρυθρᾶς νεφελῆς ἀποπνεύσεως ἐκδίκης, ζηλοτυπίας, αἵμα.

Ὁ δυστυχὴς!

Ψυχρὸν βλέμμα, ὅπερ ἡ Ἄλμα εἶχε ρί-ψει ἐπ' αὐτοῦ τυχαίως ὑψώσασα τὴν κε-φαλὴν πρὸς τὸ ὑπερῶν, τὸν ἔπεισεν ὅτι πᾶσα ἐλπίς ἀπώλετο πλέον δι' αὐτὸν καὶ τὸ μόνον ὅπερ τῷ ὑπελείπετο νὰ πράξῃ ἦτο νὰ ἀποθάνῃ· καὶ νὰ ἀποθάνῃ τότε, ὅτε οἱ ἄλλοι ἔχαιρον, νὰ ἀποθάνῃ ὑπὸ τοὺς ἰδίους ὀφθαλμοὺς ἐκείνης!

Τὸ δρᾶμα εἶνε ἐν τῇ λύσει του. Ὁ Πει-ρατὴς ἀποθνήσκει καὶ ἐκπνέων καταρᾶται τὸν δηλητηριασθέν του, ὅστις καταδιω-κόμενος ὑπὸ ἀοράτου καὶ ἀδυσωπῆτους σκιᾶς, ὑπὸ τὴν βᾶσαν τῆς τύψεως τοῦ συνει-δότος καὶ ἐν τῇ ἐσχάτῃ περιελθὼν ἀπελ-πισίᾳ ρίπτεται ἐντὸς χειμάρρου καὶ ἐξαφα-νίζεται μετὰ τῶν περιδινουμένων κυμά-των, ἐνῶ ἐκρήγνυνται οἱ κερανοὶ μετὰ φρι-κωδῶν βροντῶν, καὶ φοβεραὶ ἀστραπαὶ διασχίζουν τὴν μαύρην ἀτμόσφαιραν.

Ἐνταῦθα πταγῶδη χειροκροτήματα ἀντηχοῦσιν ἐκχωραίνοντα τοὺς θεατάς· αἱ καρδίαι πάντων ἱκανοποιήθησαν καὶ κι-νοῦνται πάντες καὶ θορυβοῦσι καὶ χειρο-κροτοῦσι καὶ κραυγάζουσιν ἀκαταπαύτως.

Ἐν τῷ ὑπερῳ, ὁ ὄγκος καθίσταται πυ-κνότερος· μυρία σώματα ὠθοῦνται, συν-θλίβονται, προβάλλουσιν ἐκ τοῦ κρασπέ-δου, ὁ δὲ πτωχὸς Μάριος εὐρίσκεται ἐκεῖ, φρικωδῶς πιεζόμενος καὶ ἀσφυκτιῶν.

Ἡ Ἄλμα τὸν παρατηρεῖ ἀκόμη, ἀλλὰ τὸ βλέμμα τῆς ἐκφράζει ὑψίστην περιφρό-νησιν...

Ὡ! βεβίως ἀπέθανεν, ἀπέθανεν διὰ παντός ἐν τῇ καρδίᾳ της!

Οὐδεμία τῷ μένει πλέον ἐλπίς. Προσ-βλέπει διὰ τελευταίαν φορὰν τὸ πρόσωπόν της καὶ ἀθροίζων τὰς ἀσθενεῖς του δυνά-μεις ἀπωθεῖ ὀλίγον τὴν μάζαν, ἥτις τὸν σφίγγει, καὶ ρίπτεται κάτω εἰς τὴν πλα-τεῖαν.

Ἄ! μένει πρὸς στιγμὴν μετέωρος εἰς τὸ κενὸν καὶ κρέμαται εἰς τὸν ἀέρα κατὰ τὴν τρομερὰν πτώσιν...

Κλείσατε τοὺς ὀφθαλμούς... ἀνχνῶ-σται, καταπίπτει... συντρίβεται!...

Ὡ, ὅχι, εὐρίσκεται εἰς τὸ πάτωμα τοῦ θαλάμου του, ὀλίγον μεμολωπισμένος, ἀλλὰ πολὺ συγκεχυμένος, παρατηρῶν ἐνεὸς τὴν κλίνην του ἀπὸ τῆς ὁποίας εἶχε καταπέσει ὀνειρευθεὶς.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ

Πρακτοριὸν τῆς ἀντιφῶς Ἑταιρίας, ἐδρευούσης ἐν Παρισίῳ, συνέστη ἐν Ἀθήναις. Παραγγέλλει εἰσι δεσφαί εἰς τὸ Γραφεῖον τῶν Ἑκλεκτῶν Μυθιστορημάτων, ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 3, ἐνθα εὐρίσκονται καὶ οἱ νεώτεροι κατάλογοι τῶν μεγάλων Βιβλιοπω-λείων τῶν Παρισίων.

ΑΘΗΝΑΙ·—ΤΥΠΟΣ Κ. ΡΙΝΗΣ· ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ ΑΡΙΘ. 3.